

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор 7

I. ТЕАТЪРЪТ КАТО НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ

Мястото на драмата и театъра във формирането на националната култура според Боян Пенев. 17

Национално и универсално: Разбирането за национална култура и за национален театър – Славейков и Андрейчин 28

Как се отнасят авторите на *Хиперион* към идеята за национален театър и драма? 52

Езикът на националния мит 76

Трансформациите в патриархалния ред 117

II. ТЕАТЪРЪТ КАТО ИДЕОЛОГИЧЕСКИ ИНСТИТУТ

Пренасочване на националната идентификация от комунистическия режим в България през 1944–1950 г. 131

Директорите като драматурзи, драматурзите като директори. Новите институции, принципи и агенти, или как се променя репертоарът на НТ „Иван Вазов“ в периода 1944–1956 г. 156

Институционалният натиск върху актьорското тяло 171

Герои и актьори: *Forever young* 206

Любов и драма: Драматургични и сценични парадигми 235

The Power of the Theatre. Summary. 274